

מלכת יקנעם

הראשונה

אין עתיד. אין פה מה לעשות. החברה פה הם לא חסוה, ובערבים זה כמו ביתי קברות. מי שרוצה לבלות נוסע לחיפה. ומכיוון שהאוטו האחרון מגיע ב-11.00 בלילה אי אפשר אפילו ללכת להצגה שנייה." אוקלוסייתה של יקנעם-עילית מורכבת

„בצד השני“ נמלא אורחים שבאו לברך את הזוכה המאושרת. רק הסבא יחיא התר הלך מצוברת, כשהוא לבוש בבגד תימני מסורתי ומילמל לעצמו: „יא, ריבון העולמים, תראה את הבחורות של היום, נתנות לך הכל לתוך הפה. אצלנו, ב- צנעא, בחורה היתה כמו בצל. החתן היה

מעודה. וליאון זה, הלוש תמיד חולצות סאטן מבהיקות ושאף אחד עוד לא ראה אותו ללא תיספורת אבו-עגילה עליה-כפאק, הוא איש-העולם-הגדול. אחרי הכל, יש לו מיספרה גדולה בחיפה ומהלכים לו בעיר למם של ספרי הצמרת מתל-אביב, וזה לא הולך ברגל. בתור שכזה מכיר ליאון את כל היפות של יקנעם. מה עשה? הלך ושם פתקים במכולת, במיספרה, ליד ה- קולנוע ובמרכז הקהילתי, והזמין את כל אלה שחושבות שהן יפות, או שאמרו להן שהן יפות. להירשם לתחרות מלכת-היופי של יקנעם. ומכיוון שאיש-מעשה ליאון, רתם למיבצע הגדול גם את מנהל ה- מרכז הקהילתי, יוסי בר-תיקווה, עולה חדש מכפר-סבא, שתרם לאירוע את אולם הספורט.

וכך אירגון ליאון הכלי-כול תצוגת אופנה של מיטב הבוטיקים בחיפה. עם דוגמניות „אמיתיות“, תצוגת תיסרוקות של סלון ליאון (אלא מה?), הביא אפילו בדרך מיוחד שינחה את הערב. אלא מאי, יקנעם-עילית ידועה בבנותיה הצנועות והחסודות. מבין כל היפות ב- עיירה נרשמו עשרים בלבד לתחרות. חמש נשרו אחרי שהאבא המקומי שלהן איים עליהן שיגרש אותן מהבית שתיים נשרו אחרי שהחברים שלהן איימו שאולי מלכות-יופי הן תהיינה אבל מתנונה הן יכולות לשכות, ושלוש האחרונות נשרו כי שראו שעדנה סיאני בין המועמדות. והי- בינו שאין להן שום סיכוי.

המלכה

עדנה סיאני בת ה-18, עד אתמול ספרית אל מונית, היום מלכת-יופי המספחת חלומות זוהר על עולם הדוגמנות בתל-אביב.

מישהו שמע על יקנעם-עילית? זו הצופה אל עמק יזרעאל, ושבתיה הב- גויים על צלע ההר בואכה הכפר הערבי עוספיה. נראים כמו בית-קברות לענקים.

ועכשיו טוב, מישהו שמע כבר על יקנעם עילית? נכון, זו שהזכרה במהדרת- החדשות של הטלוויזיה בשבוע שעבר. לא כל עיירה זוכה שזיכירו אותה בטלוויזיה, אבל יקנעם-עילית זכתה בכך. ועל שום מה? לא משום משיש-שחיתות. מירמה או שחד חסיוחלילה, כמקובל בימים טרופים אלה, אלא משום שביקנעם-עילית, בת חמש-אלפים התושבים — מהם יפים יותר, מהם יפים פחות — נבחרה מלכת-היופי ה- מקומית הראשונה מזה אלפיים שנות ועוד. ומעשה שהיה כך היה. התקנאה לה יק- נעם-עילית, השוכנת מעל למושבה המ- שבגת יקנעם, שכנתה טיבעון, ואמרו חכמי העיירה: „אם מטיבעון יצאה מיס תבל, אז למה שמיקנעם לא תצא לפחות מלכת-יופי?“ אמרו ועשו. וזאת לדעת: ביקנעם מתגורר ספר- הצמרת ליאון, שהוא לא סתם ספר אלא ספר-הצמרת האחד-והיחיד שקם ליקנעם

„ביקנעם אין עתיד!“

כך הגיע היום הגדול, לילו הרא- שון של הגיהסוכות. יקנעם מילאה ב- המוניה את אולם-הספורט, ועשר האמי- צות התייצבו על הבימה. פעם אחת ב- הליפת-מכנסים, פעם אחת בשימלת-כלור- לות. הקהל היה מאוכזב, הבטיחו לו חתיכות בביקיני. המארגנים נאלצו להודיע, בצער כן, כי אביה של אחת המועמדות איים שיפוצץ את האירוע אם בתו תופיע קבל עם בביקיני. ליאון הספר הציע לכל מי שרוצה לראות את הבנות במינימום, ש- יבוא בשבת לבריכה. עדנה סיאני, תימניה גיועית בת שמונה עשרה, הוכרזה בשיאו של הערב כמלכת- היופי. ויקנעם שמחה ועלזה. סוף-סוף גם לה יש מה שיש לשלושת הערים הגדולות. ביתם של רומיה ושלמה סיאני, הוריה של עדנה, הנמצא בשיכון התימנים ש-

ונשמחה עם סבא יחיא סיאני, יליד צנעא, הנזכר בנוסטלגיה בימים הטובים שבחס הצניעות וטוהר-המידות שלטו ב- דרך-קבע שקיי-פחמים. הוא לא התרגש מזכייתה של נכדתו בתואר מלכת יקנעם.

הבה נרגילה

צריך להסתכל עליה שנה שלמה מרחוק, ורק אחרי-כך לקלף אותה חתיכות-חתיכות. עדנה עצמה, מעט מבוישת, הלכה לישון. אך כשקמה למחרת בבוקר מצאה עצמה נערה מפורסמת, בזכות הטלוויזיה הישראלית. עד שלא פורסמה ההודעה בטלוויזיה היתה עדנה, למרות התואר ה- נכסף שבו זכתה, צעירה אלמונית שעבדה במיספרה כחופפת ומסדרת, ושיאפתה ב- חיים להיות ספרית. אבל עכשיו, אחרי ש- אמרו את שמה בטלוויזיה ואפילו כתבו אותו בעיתון, היא אומרת: „חבל שהטלוויזיה לא הראתה גם את התמונה שלי. מנחם הצלם צילם המון תמו- נות. כעת אני חושבת, אולי אני אסע לתל-אביב ואהיה דוגמנית-צילום. כבר הציעו לי המון הצעות. ככה דוגמנית של דברים קטנים, לא דברים גדולים. אולי אג- אצטלם לסבון או לאיזה בגד כמו הדוג- מניות של תל-אביב, אולי אני אפילו ארשם לתחרות מלכת-היופי. פה ביקנעם

עדנה והשכנים

ליד בית-הכנסת שמול ביתה יושבת עדנה סיאני, הידיעה שהעיתונות באה לצלם את מלכת-היופי התפשטה מהר ביקנעם. התושבים טעו וחשבו כי מצלמתו של הצלם היא מצלמת טלוויזיה. רבים מהם התאכזבו בהיווכחם שכל הצילומים נעשו בסך-הכל בשביל עיתון.